

Léon Lambert en de oorsprong van de Belgische ING-collectie

Vanaf de jaren zestig wilde Léon Lambert (1928-1987) zijn passie voor kunst delen met anderen. Deze visionaire bankier was de initiatiefnemer van de ING-collectie in België.

Lambert was een man van de wereld en reisde veel. Als enthousiast en ambitieus verzamelaar van avant-gardistische kunstwerken wou hij zijn esthetische visie delen met zijn medewerkers en klanten.

Een van de eerste bedrijfscollecties in Europa

“Léon wilde niets liever dan nieuwe kunstwerken kopen”, zegt Pierre Apraxine, kunstadviseur voor Léon Lambert tussen 1966 en 1970. “Hij had veel interesse voor wat er in de Verenigde Staten gebeurde en hij volgde het voorbeeld van zijn vriend David Rockefeller. Rockefeller had van de Chase Manhattan Bank een soort museum gemaakt. Die Amerikaanse investeringsbank gold destijds als erg vooruitstrevend: ze had een eigen curator in dienst en maakte een echt particulier museum met de verworven collectie kunstwerken. Na een brand in de woning van de familie Lambert in 1956, en met David Rockefeller als voorbeeld, gaf Léon Lambert Gordon Bunshaft de opdracht het nieuwe hoofdkantoor van Bank Lambert te bouwen. Het ontwerp was een perfecte omgeving voor zijn collectie.”

“ Lamberts relatie tot een kunstwerk was zeer intiem en persoonlijk. Hij nam de werken voor wat ze hem gaven. ”

Lambert stond open voor alle kunstwerken, alle artistieke disciplines en dus ook voor alle periodes. Van de Latemse School tot de abstracte expressionisten, van precolumbiaanse tot Aziatische kunst en van de etnische werken die zijn vader verzamelde tot de prachtige impressionistische en moderne schilderijen die hij van zijn moeder erfde – elke verdieping van het gebouw van de bank was gevuld met kunst. Als groot liefhebber en voorvechter van hedendaagse kunst verbond hij die kunststroming definitief aan het imago van de bank, terwijl de meeste andere bankiers vooral geïnteresseerd waren in lokale kunst of kunst uit andere periodes.

“ Léon Lambert was ervan overtuigd dat kunstwerken voor zich spreken, dat je naar ze moet luisteren en dat je niet perse veel theoretische kennis nodig hebt om dat te doen. ”

Léon Lambert omringde zich graag met kunstenaars en zocht ze regelmatig op in New York. Zo was hij vaak te zien in het gezelschap van Andy Warhol, die samen met Robert Rauschenberg en Roy Lichtenstein bij hem in Brussel kwam eten. Ook de tentoonstellingen rond Man Ray, Niki de Saint-Phalle, Warhol & Delvaux die in het gebouw aan de Marnixlaan werden georganiseerd, mogen we niet vergeten. Net als zijn moeder omringde Lambert zich met specialisten. Het was door hun toedoen dat hij Henry Moore's 'Lambert Locking Piece' (1964) kocht. In het begin van de jaren zestig was de bank één van de weinige plaatsen in België waar de internationale kunstscène zo prominent aanwezig was. Lamberts privé-appartement fungeerde als draaischijf, een familietraditie die teruggaat tot de Rothschilds.

1975

Fusie van de Bank van Brussel met de Bank Lambert

Op het moment van de fusie tussen de Bank van Brussel en de Bank Lambert was Louis Camu, voorzitter van de Bank van Brussel, ook ervan overtuigd dat een kunstcollectie een toegevoegde waarde had voor klanten die gevoelig waren voor kunst en voor de medewerkers die deze klanten moesten ontvangen. Er werd een klein team samengesteld om zijn visie op één lijn te brengen met die van Baron Lambert. Al snel bestond de Raad van Bestuur uit mannen die gefascineerd raakten door deze culturele verankering; zij zorgden ervoor dat het niet louter bij een façade bleef, maar dat het cultureel imago diepe wortels ontwikkelde gebaseerd op de waarden van het bedrijf.

Het zag ernaar uit dat dit op verschillende manieren kon worden verwezenlijkt. Een eerste manier was om werken te kopen die in de bank zouden worden tentoongesteld. Een tweede aanpak bestond eruit om tijdens de lunchpauze cursussen voor het personeel te organiseren of om kunstenaars uit te nodigen om lezingen te

geven, waardoor er meer openheid ontstond voor die nieuwe kunstvormen. De derde optie was het organiseren van een reeks tentoonstellingen gewijd aan jonge Belgische kunstenaars in de filialen. Het artistieke beleid van de Bank Brussel Lambert legde zo de basis voor een echte bedrijfscultuur die een integraal onderdeel van haar identiteit werd.

1987

Keerpunt voor de culturele verankering van de Collectie

In 1983 besloot Léon Lambert een deel van zijn persoonlijke collectie te verkopen. De Bank Brussel Lambert kocht er een deel van, maar de rest werd na de dood van Lambert in 1987 bij Christie's geveild. Het was een keerpunt voor de bank: een nieuwe start en de gelegenheid om haar engagement voor de kunst opnieuw te bevestigen. Het aankoopbeleid kwam weer op gang met de aankoop van nieuwe werken, de organisatie van tentoonstellingen en verdere activiteiten om de aandacht voor kunst in al haar verschillende vormen te vergroten.

“Via de diversiteit van de vertegenwoordigde kunstenaars wilden we de nadruk leggen op de openheid van geest en de verankering van onze bank in de samenleving. De kunstwerken moesten onze identiteit weerspiegelen. Wij waren de enige bank in België die voor deze weg koos; alle andere banken concentreerden zich vooral op de oude Belgische kunst”, zegt Patricia De Peuter, Hoofd Kunstmanagement van 1986 tot 2018.

1997

ING brengt de collectie naar een wereldomvattend niveau

De Nederlandse Groep ING nam de Bank Brussel Lambert over in 1997. Gelukkig was ING ook al lange tijd een gepassioneerd verdediger van de kunst. Kunst was ingebed in de identiteit van ING: innovatief, ondernemend en modern. Zo kreeg de collectie die ongeveer 30 jaar vroeger ontstond uit de passie van een Belgische man, een nieuwe impuls dankzij de steun van een internationale groep die de relevantie ervan voor de bank, maar ook voor de maatschappij begreep.

Het ING Art Center

Eind jaren tachtig ontstond het idee om de Brusselse openbare musea uit te breiden met twee aangrenzende herenhuizen van de bank – het huidige ING Art Center.

Deze gebouwen aan het Koningsplein tussen de Sint-Jacob-op-de-Koudenbergkerk en de voormalige Bank van Brussel zouden het bedrijfsmuseum en centrum voor de culturele activiteiten van de bank worden.

Vandaag Een collectie in wording

Een actuele bedrijfscollectie is er één in staat van wording. Zoveel als aankopen de geschiedenis van de ING-collectie vormgaven, zoveel staat haar heden ook in het teken van samenwerking en dialoog. Vandaag slaat ING de brug tussen hedendaagse kunstenaars en culturele instellingen via de collectie, de tentoonstellingen en andere diverse initiatieven. Zo blaast ze mee leven in projecten die op dit moment de vinger aan de pols van onze samenleving houden.

Binnen deze visie kwamen enkele recentere werken tot stand, vaak in het zog van tijdelijke projecten. ING is niet langer alleen eigenaar, maar ook actieve deelnemer.

Sinds haar ontstaan vormt de ING-kunstcollectie een constante getuigenis van de veranderende relaties tussen kunstwereld en maatschappij. Bovendien produceren kunstwerken steeds nieuwe verbanden én nieuwe vragen. Wat de toekomst voor ons in petto heeft, zien we in de ING-collectie van morgen.

Perscontact: marie-lise.verschelden@ing.com
+32 476 37 85 65

Artikel geschreven in samenwerking met Anne Pètre, Pierre Apraxine en Patricia De Peuter.

ING Belgium S.A./nv • Bank/Lender • Avenue Marnix 24, B-1000 Brussels • Brussels RPM/RPR • VAT BE 0403.200.393 • BIC: BBRUBEBB • IBAN: BE45 3109 1560 2789. Insurance broker registered with the FSMA under the n° 12381A • www.ing.be • Publisher: Philippe Wallez • Cours Saint-Michel 60, B-1040 Brussels • 715673 • 10/19

